

MƏSNƏVİ

Nəbati Əbülqasım

<http://www.kitablar.com>

<http://www.kitablar.org/>

Ey dilbəri mahmənzəri-mən,
Ey eşqi-to cövr dər səri-mən.
Öldürmə məni ki, binəvayəm,
Bir aşiqi-zari mübtəlayəm,
Yarəb, nə olur tərəhhüm etsən,
Görcək məni, bir təkəllüm etsən?
Qoyma məni intizar gündə,
Etmə məni xar, zar gündə.
Qurbanın olum, gəl aşikarə,
Salma məni böylə ah-zarə.
Görməm çü səni, qərar qalmaz,
Görcək səni, ixtiyar qalmaz.
Çox da məni diltikar qılma,
Böylə məni xarü zar qılma.
Hər bülbulə bir gül oldu həmdəm,
Ondan bu cahanə gəldi adəm.
Ey hur-liqavü mah-peykər,
Yandırma məni fəraqə yeksər.
Rəhm eylə, məni yetir vüsalə,
Bu xəstəni qoyma böylə qalə.
Ey qönçədəhanü ənbərin-mu,
Vey lalə-üzarü atəşin xu,
Ey daş ürəkli, bağı qarə,
Gör, böylə baxarmı yar yarə?!
O mehrü məhəbbətin nə oldu?
O lütfü şəfəqqətin nə oldu?
Aya, nə günah eylədim mən?

Məlum elə bir ki, neylədim mən?
Ey afəti-canü cismü canım,
Vey rahəti-cani-natəvanım,
Razı deyiləm behiştə sənsiz,
Qılmanü qüsurü hurə sənsiz.